

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 361

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 mai 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 67 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1)—(5) și art. 10 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.....	2-4	1.020. — Decizie privind sancționarea Societății A-ZET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	13
Decizia nr. 149 din 17 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4-6	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
Decizia nr. 202 din 7 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală	6-9	236. — Ordin pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 280/2015 privind constituirea Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice și aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
328. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, precum și pentru modificarea unor acte normative	10-11	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
1.019. — Decizie privind sancționarea Societății AMTEC BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare/reasigurare	12	24. — Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. 8, 10, 14 și 17 la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 12/2016 pentru aprobarea modelelor proceselor-verbale privind consemnarea rezultatului votării la alegerile locale	15
		25. — Hotărâre privind procedura de eliberare a extraselor din Registrul electoral către formațiunile politice care participă la alegerile locale	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 67**

din 16 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1)—(5) și art. 10 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1)—(5) și art. 10 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Gică Șerbănică și Asociația „Liga Națională a Luptătorilor din Decembrie 1989 București” în Dosarul nr. 21.296/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.729D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă autorii excepției, prin avocatul Ilie Drăgulin. Lipsește partea Comisia Parlamentară a Revoluționarilor din Decembrie 1989, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale prin faptul că stabilesc un termen-limită în care poate fi depus dosarul în vederea preschimbării titlului. Or, arată că titlul de revoluționar a fost acordat anterior de către Președintele României și nu poate fi pierdut prin nerespectarea acestui termen.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 255 din 20 martie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 5.249 din 15 iulie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 21.296/3/2014, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1)—(5) și art. 10 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004**, excepție ridicată de Gicu Șerbănică și Asociația „Liga Națională a Luptătorilor din Decembrie 1989 București” în cadrul unei

acțiuni în contencios administrativ referitoare la eliberarea certificatului de revoluționar preschimbabil potrivit Legii nr. 341/2004.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care se referă la preschimbarea certificatelor de revoluționar, contravin art. 16 alin. (1), art. 22 alin. (1), art. 47 și art. 53 din Constituție, precum și art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că, prin instituirea unor termene de decădere din dreptul de a depune documentația pentru preschimbarea certificatului de revoluționar și a procedurii stabilite de art. 9 alin. (5) din Legea nr. 341/2004, se încalcă prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, precum și dispozițiile internaționale care califică dreptul la indemnizația reparatorie acordată revoluționarilor în temeiul aceleiași legi ca un drept patrimonial, care nu poate fi suspendat sau anulat decât în caz de stare de necesitate, război sau calamitate naturală. De asemenea, consideră că o lege nu poate să anuleze, fără existența unui proces, o calitate obținută de o persoană în urma vătămării sale prin împușcare ori drepturile aferente titlului de revoluționar deținut. De altfel, arată că lipsirea de aceste drepturi are ca efect afectarea integrității fizice și psihice, întrucât nu mai beneficiază de asistență medicală gratuită, medicamente gratuite și indemnizație reparatorie.

7. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că necesitatea introducerii unei proceduri și a unor termene pentru preschimbarea certificatelor de revoluționar este justificată de necesitatea asigurării siguranței raporturilor juridice. De asemenea, consideră că procedura reglementată de textele de lege criticate nu afectează în niciun mod nivelul de trai și nici nu restrâng exercițiul unor drepturi sau libertăți de vreme ce drepturile personale trebuie să fie exercitate în limitele prevăzute de lege.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă. Totodată, consideră că prevederile art. 22 alin. (1) din Constituție nu sunt incidente în cauză, argumentele expuse de autorul excepției fiind doar aprecieri subiective față de consecințele directe ale aplicării normelor la situația sa. Cu privire la criticile raportate la prevederile art. 47 alin. (1) și art. 53 din Constituție, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013, în sensul libertății legiuitorului de a alege, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor

urmărite și de necesitatea îndeplinirii altor obligații ale statului măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și de a stabili condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, potrivit deciziei amintite, legiuitorul va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială care nu sunt consacrate în mod expres în textul Constituției.

10. În sfârșit, Guvernul amintește și Decizia Curții Constituționale nr. 412 din 16 mai 2006, prin care s-a statuat că textele de lege criticate nu contravin art. 53 din Constituție, ci constituie o reglementare dată prin lege pentru respectarea condițiilor exprese pe care trebuie să le îndeplinească persoanele în vederea atribuirii certificatelor.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (1)—(5) și art. 10 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 9 alin. (1)—(5): „(1) *CertIFICATELE DOVEDITOARE CARE, ÎN PERIOADA 1990—1997, AU FOST ELIBERATE DE COMISIA PENTRU APLICAREA LEGII NR. 42/1990 ȘI DE COMISIA PENTRU CINSTIREA ȘI SPRIJINIREA EROILOR REVOLUȚIEI DIN DECEMBRIE 1989, DUPĂ VERIFICARE, POTRIVIT ART. 5 ALIN. (3), (4) ȘI (5), SE VOR PRESCHIMBA, LA CEREREA TITULARULUI, DE CĂTRE SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PROBLEMELE REVOLUȚIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989, PÂNĂ LA DATA DE 30 APRILIE 2010 INCLUSIV.*

(2) *Persoanele care solicită preschimbarea documentelor care atestă titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), potrivit prezentei legi, precum și președinții organizațiilor nominalizate la art. 5 alin. (4) poartă răspunderea penală pentru corectitudinea întocmirii dosarelor, care vor fi verificate de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 și avizate de Comisia parlamentară a revoluționarilor din decembrie 1989, în vederea eliberării de către acesta a certificatelor doveditoare, preschimbate conform alin. (1).*

(3) *CertIFICATELE EROILOR-MARTIRI SE ELIBEREAZĂ ȘI SE ACORDĂ LA PROPUNEREA SECRETARIATULUI DE STAT PENTRU PROBLEMELE REVOLUȚIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989, CU AVIZUL COMISIEI PARLAMENTARE A REVOLUȚIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989, ȘI SE ATRIBUIE URMAȘILOR ACESTORA, CONFORM NORMELOR METODOLOGICE.*

(4) *CertIFICATELE DOVEDITOARE CARE, ÎN PERIOADA 1990—1997, AU FOST ELIBERATE DE COMISIA PENTRU APLICAREA LEGII NR. 42/1990 ȘI DE COMISIA PENTRU CINSTIREA ȘI SPRIJINIREA EROILOR REVOLUȚIEI DIN DECEMBRIE 1989, PE PERIOADA PRESCHIMBĂRII, MAXIMUM 6 LUNI DE LA DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE A PREZENTEI LEGI, ÎȘI PĂSTREAZĂ VALABILITATEA.*

(5) *Contestațiile privind preschimbarea ori neefectuarea preschimbării certificatelor, conform prezentei legi, se fac cu nominalizarea persoanelor în cauză și se vor adresa Comisiei parlamentare a revoluționarilor din decembrie 1989, care le*

soluționează potrivit normelor metodologice stabilite în acest sens.”

— Art. 10: „(1) *Persoanele care nu se încadrează în prevederile art. 3 alin. (1) și ale art. 9 alin. (5) și care, în termen de 6 luni, nu fac contestație își pierd calitatea deținută anterior.*

(2) *Persoanelor care au participat la Revoluție, dar nu se încadrează în criteriile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 566/1996, cu modificările ulterioare, li se va atribui calitatea onorifică de participant la Revoluția română din decembrie 1989, în condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei legi.”*

14. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei, art. 47 referitor la nivelul de trai și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, autorul invocă prevederile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la proprietate.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 9 alin. (1)—(5) și art. 10 din Legea nr. 341/2004 au mai fost analizate de Curtea Constituțională prin raportare la critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, referindu-se la pretinsul caracter discriminator al textelor de lege criticate, Curtea, prin Decizia nr. 255 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 14 mai 2012, a arătat că „toți titularii care doresc preschimbarea certificatelor trebuie să urmeze aceleași etape legale, fără ca între aceștia să existe privilegii sau discriminări, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea prin textele de lege criticate a prevederilor art. 16 din Constituție”.

16. Cât privește critica referitoare la restrângerea unor drepturi fundamentale, așa cum sunt dreptul de proprietate, dreptul la viață, dreptul la integritate fizică și corporală și dreptul la un nivel de trai decent, Curtea apreciază că sunt relevante cele reținute prin Decizia nr. 255 din 20 martie 2012, dar și prin Decizia nr. 412 din 16 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 1 iunie 2006, și Decizia nr. 521 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 25 iulie 2012, în sensul că dreptul de a obține titlul de „luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite” nu este un drept constituțional, ci unul acordat prin lege, astfel încât nu poate fi reținută incidența art. 53 din Constituție. Așa fiind, legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile de acordare a certificatelor de revoluționar, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, precum și de a prevedea anumite termene și o procedură de preschimbare a certificatelor, respectiv de încetare a valabilității vechilor certificate. De altfel, Legea nr. 341/2004 a reglementat cu privire la posibilitatea menținerii drepturilor anterior dobândite, condiționată de respectarea procedurii de preschimbare a certificatelor, în acord cu textul constituțional anterior menționat. Prin urmare, Curtea a apreciat că dispozițiile de lege criticate nu constituie o restrângere a exercițiului unor drepturi, ci reprezintă reglementarea dată prin lege pentru respectarea condițiilor exprese pe care trebuie să le îndeplinească persoanele în vederea atribuirii certificatelor.

17. Distinct de cele reținute prin deciziile mai sus amintite, Curtea precizează că, în măsura în care exercitarea drepturilor consacrate prin legi ori prevederile Constituției este condiționată de respectarea unor proceduri ori termene legale, sancțiunile nerespectării acestor cerințe nu pot fi privite ca aducând o restrângere nejustificată exercițiului drepturilor respective.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gică Șerbănică și Asociația „Liga Națională a Luptătorilor din Decembrie 1989 București” în Dosarul nr. 21.296/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 9 alin. (1)—(5) și art. 10 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 149

din 17 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	—magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea MEF Martinescu Invest — S.R.L. din Băile Herculane, prin Cabinet Individual de Insolvență Radu Bufan în calitate de administrator judiciar, în Dosarul nr. 2.942/208/2008* al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.117D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus, prin Cabinet Individual de Insolvență Radu Bufan în calitate de administrator judiciar, concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, precum și o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă. De asemenea, partea Societatea Moval Plast — S.R.L. din Băile Herculane, prin Yna Consulting SPRL din Drobeta-Turnu Severin în calitate de lichidator judiciar,

a depus concluzii prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 2 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.942/208/2008*, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea MEF Martinescu Invest — S.R.L. din Băile Herculane, prin Cabinet Individual de Insolvență Radu Bufan în calitate de administrator judiciar, cu ocazia soluționării unei cauze întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 44 alin. (2), în contextul în care aplicarea acestora împiedică clarificarea regimului juridic al proprietății asupra unor bunuri imobile. Astfel, în condițiile în care contestația la executare din prezentul dosar are ca obiect atât contestația la titlu (anularea titlurilor executorii în baza cărora au fost îndeplinite formele de executare silită), cât și stabilirea creanțelor reciproce ale părților, apreciază ca fiind neconstituționale dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 în

măsura în care se interpretează în sensul că acestea operează de drept cu privire la ambele componente. Totodată, prezintă aspecte referitoare la evoluția speței aflate pe rolul instanțelor de judecată.

7. **Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care menționează Decizia Curții Constituționale nr. 169 din 19 martie 2013.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază, cu titlu general, ca neîntemeiate criticile formulate de autoarea excepției, în considerarea textelor invocate din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum au fost acestea interpretate de Curtea Constituțională și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în contextul specific al legislației aplicabile procedurilor de insolvență. În acest context precizează că Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței a fost abrogată, dar aceasta se aplică în continuare proceselor începute înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, care reglementează suspendarea de drept a acțiunilor judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului la art. 75.

10. Totodată, arată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar prin numeroase decizii Curtea Constituțională a respins excepția, sens în care menționează jurisprudența în materie. Totodată, față de criticile de neconstituționalitate aduse prevederilor legale, arată că procedura insolvenței este o procedură colectivă, concursuală în care toți creditorii participă împreună la urmărirea și recuperarea creanțelor lor, suspendarea de drept a executărilor silită individuale după deschiderea procedurii fiind justificată. De altfel, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție.

11. Referitor la nemulțumirea autoarei cu privire la faptul că în speță s-a dispus suspendarea judecării recursului declarat împotriva unei sentințe civile, deși obiectul acțiunii este clarificarea situației juridice a unui imobil (o acțiune cu caracter real, și nu personal), apreciază că aceasta nu este o problemă de neconstituționalitate, ci, eventual, de aplicare a legii la situația de fapt concretă, dedusă judecării. Privite în contextul general al legii din care fac parte și interpretate sistematic, dispozițiile criticate sunt clare și coerente. Se suspendă, de drept, doar acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, nu se suspendă acțiunile, cererile debitorului împotriva creditorilor săi, nu se suspendă căile de atac promovate de debitor, nu se suspendă acțiunile cu obiect nepatrimonial etc.

12. În final, arată că dispozițiile criticate se aplică tuturor părților participante într-o astfel de procedură, care au acces la o instanță pe tot parcursul procedurii, norma criticată este clară și previzibilă, iar situația prezentată în speța de față nu este o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția acțiunilor exercitate în cadrul unui proces penal.*” Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V — *Dispoziții tranzitorii și finale* din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Însă, având în vedere prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit căreia „*Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date*”, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

16. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) potrivit căruia „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 44 alin. (2) potrivit căruia proprietatea privată este garantată indiferent de titular, prin raportare la art. 11 alin. (1) referitor la obligativitatea statului român de a îndeplini întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte și art. 20 alin. (2) cu privire la prioritatea reglementărilor internaționale în măsura în care există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului și legile interne. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cele ale art. 1 alin. (1) cu privire la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție și art. 1 referitor la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006, de la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția acțiunilor exercitate în cadrul unui proces penal.

18. Față de aceste prevederi, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că măsura stabilită prin textul de lege se justifică prin natura specială a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006, procedură care impune crearea unui cadru unitar, colectiv, consensual și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de

insolvență. În aceste condiții, existența unor acțiuni paralele cu procedura concursuală prevăzută de lege ar produce incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce ar face imposibilă evaluarea activului și pasivului averii debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării (în acest sens, a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 842 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 11 decembrie 2012).

19. În cauza de față, Curtea observă că autoarea excepției de neconstituționalitate critică prevederile art. 36 din Legea nr. 85/2006 din perspectiva aplicării acestor dispoziții la speța dedusă judecării (întinderea și limitele acestora), respectiv dacă acestea operează de drept sau instanța de judecată este abilitată să soluționeze recursurile declarate cu privire la anumite capete de cerere, în condițiile în care, între timp, față de debitoare a fost deschisă procedura insolvenței.

20. Or, având în vedere că textul de lege criticat se referă la acțiuni judiciare, extrajudiciare sau de executare silită, pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, **fiind**

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea MEF Martinescu Invest — S.R.L. din Băile Herculane, prin Cabinet Individual de Insolvență Radu Bufan în calitate de administrator judiciar, în Dosarul nr. 2.942/208/2008* al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 202

din 7 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 206 alin. (1) și (3) din Codul de procedură

evident că numai acele acțiuni care tind la realizarea creanțelor, adică la îndeșularea creditorilor, sunt susceptibile de a fi suspendate, revine instanței de judecată competența și, în același timp, obligația de a analiza în ce măsură acțiunile aflate în curs de soluționare pe rolul instanței de judecată se circumscriu cerințelor cuprinse în dispozițiile criticate (a se vedea Decizia nr. 41 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 1 aprilie 2013).

21. Față de cele prezentate, având în vedere că, potrivit jurisprudenței sale constante, spre exemplu Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, interpretarea și aplicarea normelor legale la speța dedusă judecării este atributul instanțelor de judecată și nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”, iar nu cu privire la modul de aplicare a legii, excepția va fi respinsă ca inadmisibilă.

penală cu referire la art. 425¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Ioan Bălțean în Dosarul nr. 10.630/55/2015/a4 al Tribunalului Arad — Secția penală și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.666D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la argumentele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 256/2015, apreciate ca menținându-și valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 437 din 9 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 10.630/55/2015/a4, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală cu referire la art. 425¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de contestatorul-persoană vătămată Alexandru Ioan Bălțean în cadrul contestației împotriva încheierii prin care s-a dispus în cauză înlocuirea măsurii arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar, pe o perioadă de 60 de zile. Prin Decizia penală nr. 437 din 9 noiembrie 2015, Tribunalul Arad — Secția penală a respins contestația ca inadmisibilă, sesizând totodată Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate invocată în cauză.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale, deoarece nu permit folosirea contestației de către persoana vătămată împotriva încheierilor prin care prima instanță dispune asupra măsurilor preventive, deși aceasta este participant în procesul penal și subiect procesual principal. Mai mult, față de dispozițiile alin. (3) al art. 206 din Codul de procedură penală, persoana vătămată nu este citată și nu participă la judecarea contestației. Cât privește interesul persoanei vătămate în declararea căii de atac, acesta este justificat, persoana vătămată fiind victima infracțiunii și suferind consecințele conduitei ilicite a inculpatului. Prin reglementarea criticată, legiuitorul s-a îndepărtat de la reglementarea de drept comun în materia contestației, prevăzută de art. 425¹ din Codul de procedură penală, care recunoaște posibilitatea oricărui persoane ale căror interese legitime au fost vătămate prin hotărâre de a formula contestație. Or, această diferență de reglementare nu are nicio justificare obiectivă, cu atât mai mult cu cât reglementarea de drept comun respectă exigențele constituționale. Se invocă, apreciind ca fiind relevante în cauză, deciziile Curții Constituționale nr. 482/2004, nr. 100/2004 și nr. 235/2005.

6. Se conchide în sensul că prin îngrădirea posibilității de a declara cale de atac, cât și a posibilității de a participa la judecarea contestației, se creează o diferență de tratament juridic nejustificată între inculpat și partea vătămată, încălcându-se astfel dispozițiile art. 16 din Constituție; persoana vătămată este pusă în imposibilitatea de a-și apăra interesele legitime, încălcându-se astfel dispozițiile art. 21 și 24 din Constituție; se încalcă prevederile art. 129 din Constituție cât timp persoana vătămată nu poate declara cale de atac împotriva unei hotărâri, deși este interesată de soluțiile adoptate prin încheierile în care judecătorul de drepturi și libertăți dispune asupra măsurilor preventive.

7. **Tribunalul Arad — Secția penală** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, prin caracterul special al normelor care reglementează măsurile preventive, legiuitorul a urmărit să asigure celeritatea în soluționarea cererilor în legătură cu măsurile preventive, care sunt măsuri ce vizează, în mod direct, fie starea de libertate a suspectului sau inculpatului, concretizându-se prin privarea acestuia de libertate, fie restricționarea altor drepturi sau libertăți. Aceste măsuri pot fi luate, prelungite sau menținute numai în anumite condiții, iar căile de atac pot fi exercitate doar

în anumite condiții și doar de persoanele strict menționate în dispozițiile legale. Exercitarea căii de atac și de alte persoane, cum ar fi persoana vătămată, partea civilă sau partea responsabilă civilmente care, în virtutea egalității de tratament, ar putea exercita calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune cu privire la măsurile preventive, ar putea duce la încălcarea altor drepturi procesuale ale suspectului sau inculpatului, cum ar fi încălcarea termenelor de soluționare a cererilor referitoare la măsurile preventive, cu consecința prelungirii fie a stării de libertate, fie a restricționării unor drepturi sau libertăți. Cât privește jurisprudența Curții Constituționale invocată în motivarea excepției, arată că nu este incidentă în cauză, întrucât se referă la dreptul părții civile de a exercita căile ordinare de atac, apelul (sau recursul).

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/6.528/2015, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.037 din 17 decembrie 2015, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, având în vedere scopul general al măsurilor preventive, este firesc ca încheierile prin care se dispune luarea, revocarea sau înlocuirea unei astfel de măsuri să poată fi atacată numai de către procuror sau inculpat. Nerecunoașterea acestui drept persoanei vătămate nu constituie o îngrădire a accesului său la justiție și nici nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil. Astfel, măsurile preventive nu vizează persoana vătămată, ci pe inculpat, determinând restrângerea unora dintre drepturile și libertățile sale, în scopul desfășurării în bune condiții a urmăririi penale — parte a noțiunii de „instrucție penală” la care se referă art. 53 din Legea fundamentală. Or, nefiind în discuție pretenții civile sau acuzații în materie penală care să privească partea vătămată, este de înțeles de ce legiuitorul nu a apreciat ca necesară recunoașterea dreptului persoanei vătămate de a contesta în instanță încheierile referitoare la măsurile preventive. Cât privește pretinsa încălcare a dreptului la apărare, ea ar putea fi adusă în discuție numai în legătură cu proceduri judiciare în care s-ar dezbate drepturi ale unei persoane sau acuzații de natură penală privitoare la aceasta. Or, procedura referitoare la luarea, revocarea sau înlocuirea măsurilor preventive nu o vizează pe persoana vătămată.

10. **Avocatul Poporului** a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 16.044 din 4 ianuarie 2016, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 93 din 7 ianuarie 2016, prin care apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată că în procedura soluționării contestației, reglementată de art. 206 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu se judecă infracțiunea care a făcut obiectul cercetării sau urmăririi penale, deci nu se soluționează latura penală și nici latura civilă a cauzei, așa încât faptul că partea vătămată din procesul penal nu are calitatea de titular al dreptului de a exercita contestația în această materie este justificat de caracterul special al procedurii, legiuitorul urmărind să asigure, prin aceasta, controlul judiciar cu privire la măsurile preventive de natură a afecta libertatea individuală ori alte drepturi și libertăți fundamentale ale inculpatului. Nu se încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât nu se poate reține o inegalitate de tratament în ceea ce privește accesul la calea de atac a contestației împotriva încheierilor prin care instanța de judecată dispune

asupra măsurilor preventive în cursul urmăririi penale, între inculpat și procuror, pe de o parte, și partea vătămată, pe de altă parte, chiar dacă toți acești participanți la procesul penal au aceeași calitate, de părți, de vreme ce această din urmă parte nu justifică apărarea unor interese legitime specifice într-o astfel de procedură. Trebuie avută în vedere poziția procesuală diferită a inculpatului, respectiv a procurorului și a părții vătămate, și deci situațiile juridice diferite în care aceștia se găsesc în procedura căii de atac împotriva încheierilor prin care judecătorul dispune asupra măsurilor preventive în cursul judecării, fără ca însă, în acest mod, să fie afectată egalitatea participanților în procesul penal. Nu se încalcă nici prevederile art. 21 din Constituție privitoare la liberul acces la justiție de vreme ce partea vătămată nu justifică un interes legitim în exercitarea căii de atac a contestației împotriva încheierii prin care se dispune în cursul judecării cu privire la măsurile preventive. De altfel, stabilirea căilor de atac și a încheierilor care sunt supuse acestora este un drept ce aparține exclusiv legiuitorului și se aplică deopotrivă tuturor celor care se adresează justiției. Prevederile criticate nu aduc atingere dreptului la apărare, întrucât prin natura lor nu îngăduiesc autorului excepției dreptul de a se apăra, prevalându-se de toate garanțiile unui proces echitabil.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, concluziile scrise depuse la dosar, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit actului de sesizare, îl constituie dispozițiile „art. 206 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală cu referire la art. 425¹ din Codul de procedură penală”.

14. Curtea constată însă că referirea la art. 425¹ din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Declararea și soluționarea contestației*, este utilizată doar pentru susținerea argumentării, fără a fi formulate critici distincte în legătură cu dispozițiile acestui text legal, care are următorul cuprins:

„Art. 425¹: Declararea și soluționarea contestației

(1) *Calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, prevederile prezentului articol fiind aplicabile când legea nu prevede altfel.*

(2) *Pot face contestație procurorul și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, precum și persoanele ale căror interese legitime au fost vătămate prin aceasta, în termen de 3 zile, care curge de la pronunțare pentru procuror și de la comunicare pentru celelalte persoane, dispozițiile art. 411 alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător.*

(3) *Contestația se depune la judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, la instanța care a pronunțat hotărârea care se atacă și se motivează până la termenul stabilit pentru soluționare, dispozițiile art. 415 aplicându-se în mod corespunzător.*

(4) *La soluționarea contestației, dispozițiile art. 416 și art. 418 se aplică în mod corespunzător; în cadrul acestor limite, la soluționarea contestației împotriva încheierii privind o măsură preventivă se poate dispune o măsură mai puțin gravă decât cea solicitată sau decât cea dispusă prin încheierea contestată ori se pot modifica obligațiile din conținutul măsurii contestate.*

(5) *Contestația se soluționează de către judecătorul de drepturi și libertăți, respectiv de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară celei sesizate sau, după caz, de către instanța superioară celei sesizate, respectiv de completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în ședință publică, cu participarea procurorului.*

(6) *La soluționarea contestației se citează persoana care a făcut contestația, precum și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, dispozițiile art. 90 și art. 91 aplicându-se în mod corespunzător.*

(7) *Contestația se soluționează prin decizie, care nu este supusă niciunei căi de atac, putându-se pronunța una dintre următoarele soluții:*

1. *respingerea contestației, cu menținerea hotărârii atacate:*

a) *când contestația este tardivă sau inadmisibilă;*

b) *când contestația este nefondată;*

2. *admiterea contestației și:*

a) *desființarea hotărârii atacate și soluționarea cauzei;*

b) *desființarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către judecătorul sau completul care a pronunțat-o, atunci când se constată că nu au fost respectate dispozițiile privind citarea.”*

15. Astfel fiind, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 206 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul judecării*, având următorul cuprins: „(1) *Împotriva încheierilor prin care instanța dispune, în primă instanță, asupra măsurilor preventive inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune la instanța care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.[...] (3) Contestația se soluționează în ședință publică, cu participarea procurorului și cu citarea inculpatului.”*

16. În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că textul legal criticat stabilește procedura de contestare a încheierilor prin care instanța dispune, în primă instanță, asupra măsurilor preventive. Autorul excepției este nemulțumit de faptul că doar inculpatul și procurorul pot formula contestație, iar nu și partea vătămată, deși aceasta este participant în procesul penal și subiect procesual principal. Apreciază că această diferență de reglementare nu are nicio justificare obiectivă, încalcând, prin urmare, dispozițiile constituționale invocate.

18. Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra unor critici similare, formulate cu privire la dispozițiile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală, referitor la calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor

preventive în cursul urmăririi penale. În acest sens este Decizia nr. 256 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 14 mai 2015, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor menționate. Aplicând, *mutatis mutandis*, în prezenta cauză, considerentele care au fundamentat soluția pronunțată cu acel prilej, Curtea reține că legiuitorul a reglementat calitatea de titular al dreptului de a exercita calea de atac doar pentru inculpat și procuror, având în vedere caracterul contestației, în această materie, de cale de atac pentru proceduri urgente și hotărâri restrictive de drepturi și libertăți fundamentale. Această soluție legislativă este în concordanță cu dispozițiile art. 21 alin. (1) din Constituție care fac referire la existența unui drept, a unei libertăți sau a unui „interes legitim” al persoanei, ca o condiție esențială pentru a avea acces la justiție, precum și cu prevederile art. 129 din Constituție, stabilesc că „*părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

19. Rațiunea pentru care legiuitorul nu a reglementat calitatea de titular al dreptului la contestație, în această materie, și pentru partea vătămată, este aceea că această parte din procesul penal nu justifică un interes legitim în exercitarea căii de atac a contestației prin care se asigură controlul judiciar cu privire la măsurile preventive de natură a afecta drepturi și libertăți fundamentale ale inculpatului. Singurii care pot justifica un drept, respectiv un interes legitim în exercitarea căii de atac a contestației, în această materie, sunt inculpatul, de vreme ce dispunerea unei măsuri preventive cu privire la acesta constituie o ingerință în exercitarea libertății sale individuale ori a altor drepturi și libertăți fundamentale, și procurorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 131 alin. (1) potrivit căruia, „*în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor*”, acesta din urmă având în cadrul procesului penal atât atribuția de a supraveghea și efectua urmărirea penală [potrivit art. 55 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală], cât și de a formula și exercita contestațiile și căile de atac prevăzute de lege împotriva hotărârilor judecătorești [art. 55 alin. (3) lit. f) din același cod].

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Ioan Bălțean în Dosarul nr. 10.630/55/2015/a4 al Tribunalul Arad — Secția penală și constată că dispozițiile art. 206 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

20. De altfel, este competența exclusivă a legiuitorului de a stabili care sunt căile de atac și în ce condiții pot fi exercitate acestea, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție făcând referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”. Așadar, stabilirea căilor de atac și a încheierilor care sunt supuse acestora este un drept ce aparține exclusiv legiuitorului și se aplică deopotrivă tuturor celor ce se adresează justiției.

21. Cât privește invocarea de către autorul excepției a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că nu se poate reține, nici în acest caz, o inegalitate de tratament în ceea ce privește accesul la calea de atac a contestației împotriva încheierilor prin care instanța dispune, în primă instanță, asupra măsurilor preventive, între inculpat și procuror, pe de o parte, și partea vătămată, pe de altă parte, chiar dacă toți acești participanți la procesul penal au aceeași calitate, de părți, de vreme ce această din urmă parte nu justifică apărarea unor interese legitime specifice într-o astfel de procedură. Curtea, în jurisprudența sa, a stabilit că egalitatea în drepturi nu înseamnă uniformitate, așa încât se impune aplicarea unui tratament juridic diferit dacă situația de fapt nu este identică. Astfel, trebuie avută în vedere poziția procesuală diferită a inculpatului, respectiv a procurorului și a părții vătămate, și deci situațiile juridice diferite în care aceștia se găsesc în procedura căii de atac împotriva încheierilor prin care instanța dispune, în primă instanță, asupra măsurilor preventive, fără însă ca, în acest mod, să fie afectată egalitatea participanților la procesul penal.

22. Cât privește referirea/comparația pe care autorul excepției o face, invocând prevederile art. 425¹ din Codul de procedură penală, care constituie cadrul general pentru declararea și soluționarea contestației, aceasta nu poate fi primită ca argument în susținerea excepției de neconstituționalitate. Sub acest aspect, Curtea a reținut în mod consecvent că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, precum și pentru modificarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) asigură resursele financiare necesare administrării justiției ca serviciu public;”

2. La articolul 6 punctul II, subpunctul 7 se abrogă.

3. La articolul 6 punctul V, subpunctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Îndeplinește atribuțiile care îi sunt încredințate prin lege cu privire la notarii publici și executorii judecătorești;”

4. La articolul 6 punctul VII, după subpunctul 4 se introduce un nou subpunct, subpunctul 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. organizează și conduce contabilitatea, organizează activitatea de control financiar preventiv propriu, asigură salarizarea personalului și centralizarea situațiilor financiare;”

5. La articolul 6 punctul VIII, după subpunctul 4¹ se introduce un nou subpunct, subpunctul 4², cu următorul cuprins:

„4². Îndeplinește atribuțiile de coordonator național al ECLI (Identificatorul european de jurisprudență); în exercitarea acestor atribuții, colaborează cu instituții de la nivel european și național care au competențe în domeniu;”

6. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Ministerul dispune de un aparat administrativ propriu, organizat la nivel de direcții, servicii, birouri, denumite în continuare *compartimente administrative*, și compus din 397 de posturi, exclusiv demnitarii, posturile aferente cabinetului ministrului și cele ale Direcției de implementare a proiectelor finanțate din împrumuturi externe (DIPFIE) și Direcției Naționale de Probațiune (DNP).

(2) Structura organizatorică a ministerului este prevăzută în anexa nr. 1.

(3) Structura organizatorică la nivel de servicii și birouri, numărul posturilor de conducere, precum și repartizarea personalului pe compartimentele din cadrul ministerului se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.”

7. La articolul 34, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Regulamentele de organizare și funcționare și structurile organizatorice ale Spitalului «Prof. dr. Constantin Angelescu» și Centrului Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu se aprobă prin ordin al ministrului justiției.”

8. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

9. La anexa nr. 2, nota se modifică și va avea următorul cuprins:

„Notă: Unitățile prevăzute în prezenta anexă pot utiliza un număr maxim de 14.608 de posturi.”

10. La anexa nr. 3 punctul I.A, după litera d) se introduc două noi litere, literele e) și f), cu următorul cuprins:

„e) Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Brașov;

f) Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Craiova”.

11. La anexa nr. 3 punctul I.B, numărul maxim de posturi prevăzut pentru Administrația Națională a Penitenciarelor este de 15.041.

12. La anexa nr. 3 punctul III.1, numărul maxim de posturi prevăzut pentru Oficiul Național al Registrului Comerțului și pentru cele 42 de oficii ale registrului comerțului de pe lângă tribunale este de 1.886.

Art. II. — Numărul posturilor de judecător din fondul de rezervă prevăzut la art. 134¹ alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, este de 150.

Art. III. — Numărul maxim de posturi prevăzut la art. 15 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.079/2013 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014, cu modificările ulterioare, se suplimentează cu 565 de posturi.

Art. IV. — Alineatul (1) al articolului 12 din Hotărârea Guvernului nr. 1.849/2004 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.062 din 16 noiembrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Numărul posturilor prevăzute pentru Administrația Națională a Penitenciarelor și pentru unitățile sale subordonate este de 15.041.”

Art. V. — Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Raluca Alexandra Prună

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

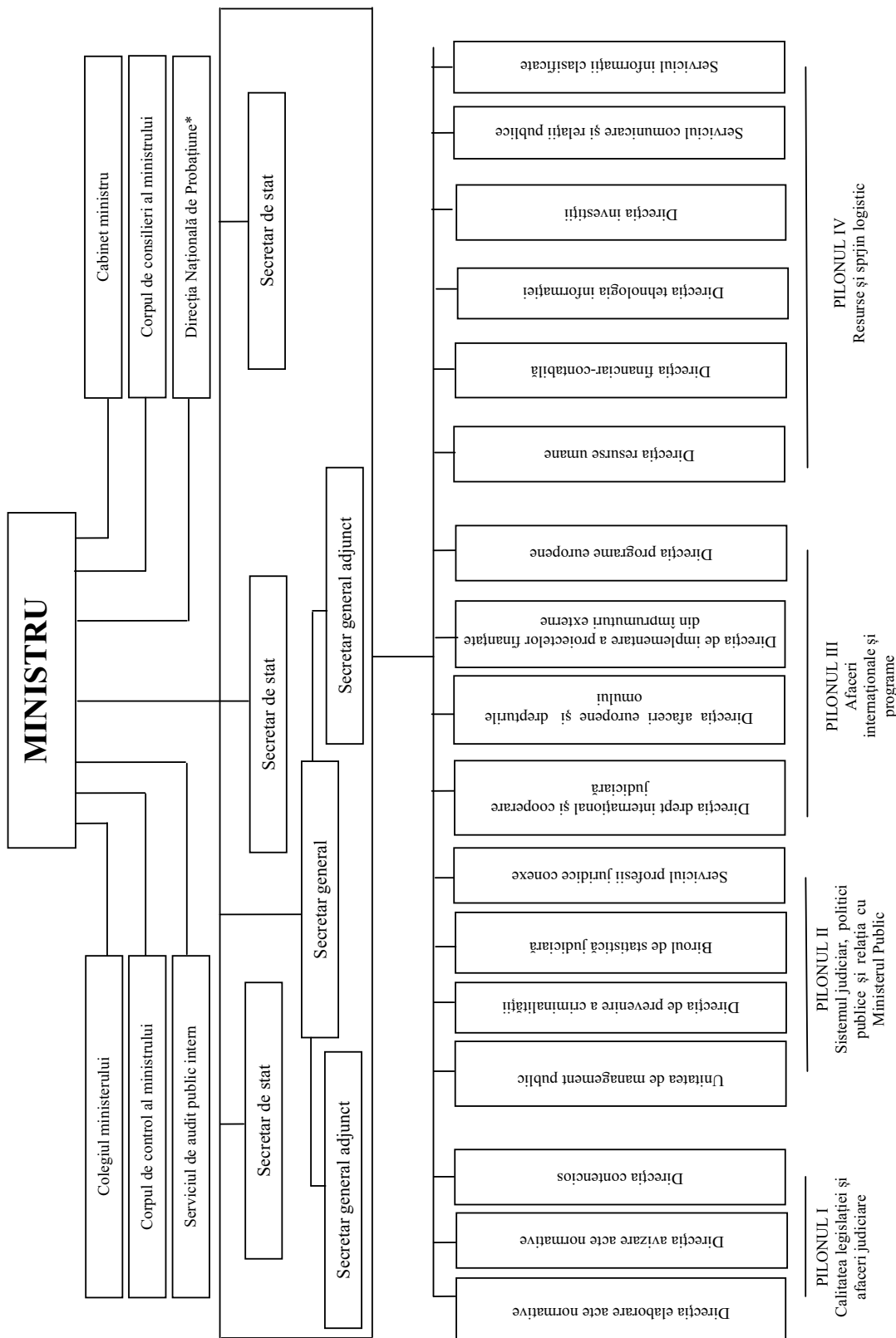
Ministrul muncii, familiei, protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Justiției**

Numărul maxim de posturi: 397 (exclusiv demnitarii, posturile aferente cabinetului ministrului, DIPFIE și DNP)

* Structură cu personalitate juridică

NOTĂ:

Pilonii instituiți prin organigramă nu produc efecte juridice. Rolul pilonilor este exclusiv de a structura, în funcție de domeniile de activitate, compartimentele din cadrul instituției.

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea Societății AMTEC BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare/reasigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 20 aprilie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA/2292/06.04.2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea AMTEC BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Târgu Jiu, Str. Victoriei nr. 9, bl. 9, sc. 1, et. 2, ap. 12, județul Gorj, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu numărul J18/278/14.06.2010, cod unic de înregistrare 23236249/11.02.2008, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul 491/09.07.2008, reprezentată legal de domnul Dabelea Constantin în calitate de conducător executiv și administrator, a constatat următoarele:

Societatea AMTEC BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu deține un capital social subscris și vărsat la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și h) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea AMTEC BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. (denumită în continuare *Societatea*), cu sediul social în Târgu Jiu, Str. Victoriei nr. 9, bl. 9, sc. 1, et. 2, ap. 12, județul Gorj, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu numărul J18/278/14.06.2010, cod unic de înregistrare 23236249/11.02.2008, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul 491/09.07.2008, reprezentată legal de domnul Dabelea Constantin în calitate de conducător executiv și administrator, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea

daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii, Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 4 mai 2016.
Nr. 1.019.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind sancționarea Societății A-ZET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 25 aprilie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 2325 din 8 aprilie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea A-ZET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Sibiu, aleea Sevis nr. 6, sc. B, et. 1, ap. 28, județul Sibiu, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu numărul J32/842/19.09.2013, cod unic de înregistrare 32265804, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul 764/29.01.2014, reprezentată legal de doamna Jors Maria Cristina în calitate de conducător executiv și administrator, a constatat următoarele:

Societatea A-ZET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu deține un capital social subscris și vărsat la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare. Astfel, au fost încălcate prevederile art. 35 alin (5) lit. b) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 alin (7) din Norma nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și h) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea A-ZET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. (denumită în continuare *Societatea*), cu sediul social în Sibiu, aleea Sevis nr. 6, sc. B, et. 1, ap. 28, județul Sibiu, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu numărul J32/842/19.09.2013, cod unic de înregistrare 32265804, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul 764/29.01.2014, reprezentată legal de doamna Jors Maria Cristina în calitate de conducător executiv și administrator, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea

daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii, Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 4 mai 2016.
Nr. 1.020.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 280/2015 privind constituirea Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice și aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice

Având în vedere:

— art. 278 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 8, art. 18 pct. 3 și art. 37 alin. (1) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015;

— Referatul de aprobare al Serviciului Medical al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. MS/SM/1.597 din 28 aprilie 2016,

în temeiul dispozițiilor art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 280/2015 privind constituirea Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice și aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 7 mai 2015, cu modificările

ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Persoanele nominalizate în anexă, precum și direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Radu Țibichi

București, 4 mai 2016.
Nr. 236.

ANEXĂ

(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 280/2015)

Componenta Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice este:

- a) prof. dr. Alexandru Oproiu — președintele comisiei;
- b) conf. dr. Mircea Mănuc — vicepreședintele comisiei;
- c) prof. dr. Emanoil Ceaușu — membru;
- d) prof. dr. Radu Voiosu — membru;
- e) conf. dr. Dan-Ionuț Gheonea — membru;
- f) asist. univ. dr. Alice Ziazan Nisanian — membru;
- g) asist. univ. dr. Carmen Preda — membru;
- h) asist. univ. dr. Corneliu Petru Popescu — membru;
- i) dr. Catrinela Popa — secretar comisie;
- j) dr. Irene Tudor — secretar comisie;
- k) dr. Andreea Oana Zaharia — secretar comisie.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexelor nr. 8, 10, 14 și 17 la Hotărârea
Autorității Electorale Permanente nr. 12/2016 pentru aprobarea
modelelor proceselor-verbale privind consemnarea
rezultatului votării la alegerile locale**

Având în vedere Hotărârea Biroului Electoral Central nr. 24/H din 28 aprilie 2016 privind aplicarea prevederilor art. 100 alin. (4), (7)—(9), (13), (14), (20), (29) și (32) din Legea nr. 115/2015 la alegerile locale din anul 2016,

în temeiul art. 126 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și al art. 104 alin. (1) și (2) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Din cuprinsul anexelor nr. 8, 10, 14 și 17 la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 12/2016 pentru aprobarea modelelor proceselor-verbale privind consemnarea rezultatului votării la alegerile locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 10 martie 2016, se elimină sintagma „alta decât cea maghiară”.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Ana Maria Pătru

Contrasemnează:

Vicepreședinte,

Constantin-Florin Mitulețu-Buică

Vicepreședinte,

Marian Muhuleț

București, 9 mai 2016.

Nr. 24.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

**privind procedura de eliberare a extraselor din Registrul electoral
cătore formațiunile politice care participă la alegerile locale**

Având în vedere prevederile art. 17 alin. (2), ale art. 108 lit. v) și y), ale art. 109, precum și ale art. 110 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali,

ținând cont de dispozițiile art. 49 alin. (4), art. 98 lit. h), art. 99 alin. (1) și alin. (2) lit. d), precum și ale art. 120 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 104 alin. (1) și (2) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Până cel mai târziu cu 10 zile înainte de data alegerilor locale, dar nu mai târziu de 24 de ore de la data înregistrării solicitării, primarii sunt obligați să pună la dispoziția formațiunilor politice care participă la alegerile locale, la cererea scrisă și pe cheltuiala acestora, un extras din Registrul electoral, cuprinzând alegătorii din respectiva unitate administrativ-

teritorială, respectiv numele, prenumele, data nașterii și domiciliul, precum și secția de votare la care au fost arondați, pe suport electronic sau pe suport hârtie.

(2) Cererea scrisă prevăzută la alin. (1) trebuie să fie semnată de către reprezentantul formațiunii politice ori al organizației locale a acesteia, după caz.

(3) Punerea la dispoziție a extrasului din Registrul electoral se realizează prin predarea acestuia, pe bază de proces-verbal, către reprezentantul formațiunii politice sau al organizației locale a acesteia, desemnat în acest sens.

(4) Prin *suport electronic* se înțelege un suport informatic de tip CD, DVD, stick USB sau altul asemenea.

(5) Prin *formațiuni politice care participă la alegerile locale*, în sensul prezentei hotărâri, se înțelege partidele politice, alianțele

politice, alianțele electorale și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, ale căror propuneri de candidați au rămas definitive în unitatea administrativ-teritorială respectivă ori în județul din care aceasta face parte.

Art. 2. — Nerespectarea prezentei hotărâri se sancționează conform legii.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Ana Maria Pătru

Contrasemnează:

Vicepreședinte,

Constantin-Florin Mitulețu-Buică

Vicepreședinte,

Marian Muhuleț

București, 10 mai 2016.
Nr. 25.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

